

at man ikke vilde gaae ind paa, hvilke Bæ-
væggrunde et Medlem har havt til en eller
anden Handling. Men derimod forekommer
det mig, at der er en anden Side af Sagen,
som kunde ønskes oplyst, nemlig, hvorvidt det
ærede Medlem har en saadan Ret. Ifølge §
73 er det foreskrevet, at den, der er valgt, skal
underrettes derom, og skal opfordres til at er-
klære sig, om han vil modtage Valget eller ikke.
For imidlertid at sikre sig imod, at Valgbe-
styrelsen ei skulde være i Ubished, om dette Valg
blev modtaget eller ikke, er der fastsat en vis
Termin, og naar denne er udløben, ansees
Valget for at være modtaget; der siges derfor
i 2den Passus, at „dersom han ikke inden 8
Dage derefter undskylder sig, ansees han at
have modtaget Valget.“ Der tilstaaes altsaa
den Mand, der er valgt, en Betænkningstid af
8 Dage. Der tilstaaes ham Ret til, inden
disse 8 Dage at frastige sig Valget. Men
det, der ikke er mig klart, er, om den, der er
valgt, skulde have Ret til først at erklære: Jeg
modtager ikke Valget, og derefter senere at er-
klære: Jeg modtager dog Valget. Det fore-
kommer mig, at saasnart den Erklæring fra den
Valgte er afgiven til Valgbestyrelsen, at han
ikke ønsker at modtage Valget, da er Alt, hvad
der fordres i § 73 opfyldt, da existerer Valget ikke
længere som Valg, og der maa strides til et
nyt. Det er det, jeg har villet henlede Op-
mærksomheden paa, og som jeg vilde ønske, at
Udvalget nærmere vilde ytre sig om.

Funder: Jeg vil blot bemærke, at det
ikke forekommer mig ønskeligt, at man i nær-
værende Tilfælde skulde afgjøre Spørgsmaalet i
Almindelighed, om Noget er berettiget til først
at frastige sig et Valg og derefter igjen at mod-
tage det. Jeg troer, det er almindelig Praxis,
og det har idetmindste tidligere i Provincial-
stænderne været det, at afgjøre sliche Tilfælde,
som nærværende efter de concrete Omstændig-
heder, saa at Forsamlingen aldeles ikke derved
binder sig med Hensyn til andre Tilfælde,
hvorunder lignende Spørgsmaal kunde op-
staae, men da maaskee under andre Omstændig-
heder. Men naar Thinget maatte ville holde
sig til det concrete Tilfælde, da forekommer
det mig, at der ikke er noget oplyst i Realitæ-
teten, uden Alt, hvad der taler for netop at

antage dette Valg, og forsaavidt der iøvrigt
med Hensyn til uvæsentlige Omstændigheder
skulde være Noget derimod at sige, hvilket dog
ikke er mig ganske klart, saa forekommer det
mig, at dette ikke burde komme i Betragtning.

Orsted: Uagtet jeg vel indrømmer, at
der fra Formens Side kan være nogen Tvivl
om, hvorvidt Hr. Proprietair Neergaard nu
er berettiget til at indtræde som Landthings-
mand, saa forekommer det mig dog, at der ikke
er nogen virkelig tilstrækkelig Retgrund, til at
nægte ham en saadan Ret. Han har vistnok
ved at erklære, at han ikke kunde modtage
Valget, berettiget det Offentlige til strax at
foranstalte det Fornødne til et nyt Valg, og
dersom han var kommen i Conflict med et saa-
dant Valg, da vilde han vistnok ikke være be-
rettiget til at benytte et saadant Valg,
som han engang havde forkastet. Men dette
er ikke skeet; Erklæringen om, at han ikke
kunde modtage Valg, er paa ingen Maade
antagen fra det Offentliges eller fra Valger-
nes Side, eller har faaet nogen for ham
forbindende Kraft, saa at, naar han, for at
fyldestgjøre den Tillid, hans Medborgere have
viist ham, ifølge Valgfredsens Anmodning, og
for at fritage Valgerne for den store Byrde,
det vilde være at foretage nyt Valg, og for
at blive udfatte for aldeles ikke at blive repræ-
senterede, nu modtager Valget, — det da fore-
kommer mig ikke at være Noget, som kan beret-
tigg, til at forkaste dette Valg. At sige, at der
existerer en særdeles Banskemodighed hos den
Valgte, som nu er villig til at fuldbyrde det
Kald, han ikke strax vilde paatage sig, synes
der ikke mindste Anledning til. Det forekom-
mer mig snarere, at Proprietair Neergaard har
viist Betænkning, viist, at han ikke har været
begjerlig efter dette Kald, men at han, naar han
har modtaget det, da har gjort det, fordi han
ikke kunde trække sig tilbage, uden at volde det
Offentlige Uleilighed. Motiverne, han har
havt til at vægre sig, kunne vel her ikke un-
dersøges, men det er dog til at antage, at de
ere at søge i hans Stilling; en Mand i hans Stil-
ling kunde vel blive overrasket og i sine borgerlige
som huuslige Forhold finde store Banskeligheder
ved strax at tiltræde et saadant Kald, hvorpaa
han ikke var forberedt, og derfor oprindeligt